

◆ SESSIOON 2 - "EVANGELISMI TAKISTAJAD JA ENESEÜLETAMINE"

EVANGELISMI TAKISTAJAD JA BARJÄÄRID

1) Kvalifikatsiooni dilemma

Kui küsida audientsilt, mis on sinu usu kuulutuse suurimaks takistuseks, siis enamuse vastus oleks "ma ei oska seda teha" ja "mul pole kogemusi ka" ning kiiresti jõutakse järeldusele, et "ma pole õige inimene selleks". Mark McCloskey tsiteerib olukorda selliselt: *"Kui ma ei tea kuidas seda teha, seda suurem on tõenäosus, et ma seda ei tee. Eriti kui on tegemist valdkonnaga, kus tuleb võtta suurt riski."*

Keegi on öelnud, *"Jumal ei kutsu treenituid, Ta treenib kutsutuid."* Selleks on vaja Robert Colemani sõnul valmisolekut muutuda: *"Selliseid Issandale järeleandlikke inimesi sai vormida ja muuta - Jeesus saab kasutada igaüht, kes soovib end kasutada lasta."* Kas sa oled valmis muutuma?

2) Ei taha peale suruda

Kristlased üldiselt tahavad olla viisakad, mitte pealetükkivad ega taha usku inimestele peale suruda. Kindlasti pole õige usku peale pressida, kui inimene seda ei taha või korduvalt annab mõista, et ta ei soovi sellel teemal vestelda. Tihti nendes vestlustes on kuulutajal pigem eelarvamus, et kuulaja ei taha sellel teemal rääkida. Olen nii tihti olukordades, kus peale oma päästmise tunnistuse rääkimist läheb jutt tavaliste elu teemade peale tagasi. Sel hetkel mõtlen, et "ehk olen piisavalt tunnistanud juba ega hakka usu teemat edasi arendama, muidu arvab, et ma surun peale". Aga kust ma tean et tal pole huvi, kust ma tean, mis kogemused küsimused ja teadmised tal usu suhtes on. Vanarahva tarkus ju ütleb, et küsija suu pihta ei lööda, mis tähendab, et midagi ei juhtu, kui me küsime vaimuliku vestluse käigus inimeselt, et "mis on sinu kokkupuude usuga, Jumalaga või kirikuga?" "Kas sina oled kogenud Jumalat, Tema kaitset või mõnda palvevastust Taevaisalt?"

On võimalik olla kuulutuses jõuline ja tundlik samaaegselt. Jõulisus väljendub meie tungivas huvis teise inimese vaimuliku tervise vastu, tundlikkus aga väljendub meie taktitundes ja viisides, kuidas nende teemadeni jõuda. Pane tähele Apostlite jõulist suhtumist kuulutustöösse. *"Ja nüüd, Issand, vaata nende ähvarduste peale ja lase oma sulastel täie julgusega kõnelda sinu sõna, sirutades oma käe haigete parandamiseks ning tunnustähtede ja imetegude sündimiseks sinu püha sulase Jeesuse nime läbi."* (Ap 4:29-30) Apostid mõistsid, et ilma julge ja agressiivse Jumala Sõna kuulutuseta nad ei ehitaks kogudust, mis Jeesusel oli plaanis ehitada.

Küsi Taeva Isalt täna: "Jumal, kuidas mul võiks olla suurem huvi inimese vaimuliku olukorra vastu nii, et kirg ja siiras uudishimu ületaks häbenemise ja kartuse barjääri."

3) Eelarvamused ja ülemõtlemine

Peale seda kui Iisraeli rahvas oli aastakümneid kõrbes rännanud, oodates pääsemist töötatud maale, andis Jumal Moosesele käsu *"Läkitä mehi uurima Kaananimaad, mille ma annan Iisraeli lastele;"* (4Ms 13:2). Läkituse eesmärk oli uurida tuleviku töötatud maad, et kui viljakas ja rammus on maa, milline on rahvas, kas väeti või tugev ja kui tugevad on vaenlased ja nende kindlused, kelle vastu tuleks võidelda. Tagasi tulnud kiitsid tõesti maad, kuid ehmusid ka ära: *"See voolab tõesti piima ja mett, ja siin on selle viljad. Kuid rahvas, kes elab maal, on tugev, ja linnad on kindlustatud ja väga suured."* (4Ms 13:27-28)

Kaaleb, üks maakuulajatest julgustas rahvast: *"Mingem siiski sinna ja vallutagem see, sest me suudame selle alistada!"* (4Ms 13:30), mille peale teised maakuulajad hakkasid levitama eelarvamusi ja oletusi. Nad oletasid, et *"Me ei või minna selle rahva vastu, sest ta on meist vägevam."* (4Ms 13:31) *"Me nägime seal hiiglast, Anaki poegi hiiglaste soost: me olime iseendi silmis nagu rohutirtsud ja samasugused olime meie ka nende silmis."* (4Ms 13:33) On arusaadav, et kui sa näed endast suuremaid ja tugevamaid inimesi, siis tunned sa ennast rohutirtsuna ja hirmu enda sees. Kuid on ekslik luua eelarvamusi, mida vaenlane meie kohta mõtleb. Just seda need hirmunud maakuulajad tegid, oletades, et vaenlased nägid neid ka rohutirtsudena.

See juhtub nii tihti ka minu ja sinuga, et mõtleme üle ja oletame inimese kohta asju, mis pole tõesed. Kui palju kordi on minu kuulutustöö jäänud selle taha pidama, kuna olen oletanud, et see inimene ei taha kuulda midagi Jeesusest, tal pole väliselt vaadates mingeid vajadusi, meil on niikuinii keelebarjäär või ta niikuinii ei tuleks kirikusse. See mõistuslik argumenteerimine on vaimsus, mis takistas neid hirmunud maakuulajaid sisenemaks töötuste maale. Steve Backlund kirjeldab seda situatsiooni järgnevalt: *"Suurimad kindlustused, mis takistavad Jumala töotusi meie eest on usklikud, kes nõustuvad oma negatiivsete kogemustega. Need on sidumised kristlaste endi uskumuses. Kes on sulle öelnud neid valesid? Kas sinu minevik?"* Kes ütles sulle, et vaenlased näevad sind rohutirtsuna, kes ütles, et me ei saa neist jagu? Kes ütles sulle, et see inimene ei taha Jumalast midagi kuulda, kes ütles sulle, et ta ei saaks kunagi päästetud? Need on vaenlase valed, mis on saanud osaks kristlase uskumise süsteemist, mis peaksid minust ja sinust kaugele eemale jääma. Steve Carter julgustab meid *vabanema eelvarumustest usmatute suhtes, mitte midagi oletades nende kohta ning selle asemel küsimusi küsides, hästi kuulates ja uudishimulikuks jäädes.*

4) Enesekindluse puudujääk

Inimesed imetlevad teiste enesekindlust ja ihaldavad ise ka evangeeliumi kuulutades tunda ennast enesekindlalt. Nägin internetis ühte videot, kuidas üks mees tunnistas metroorongis väga enesekindlalt, veenvalt ja huvitavalt oma tunnistust, niimoodi, et inimesed peale tema lugu aplodeerisid. Mõtlesin endamisi, et niimoodi tahan ka mina tunnistada - enesekindlalt ja aplausi väärikselt. Reaalsus on aga näidanud, et enesekindlus ja perfektne kuulutuse sooritus on mul tulnud just aja jooksul praktikaga. Mark McCloskey ütleb, et *"inimesed ei taha evangeliseerida kui nad ei tunne ennast selles loomulikult. Sellega nad tegelikult ütlevad, et nad teevad seda vaid oma*

mugavustsoonis." Seisvat autot on raske juhtida ning samuti on raske muutuda evangeeliumi kuulutamises enesekindlaks seda mitte praktiseerides. Enesekindluse puudumine aga pole kunagi vabandus, et mitte kuulutada, sest Jumal saab kasutada ka ebakindlat kuulutust, tulles vastu ning saates kuulutaja teele just õiged inimesed, kes vajavad kuulda just seda, mida evangeliseerija sel hetkel oskab ja saab pakkuda. Pühakiri töötab samuti meile jõukohaseid koormaid "*Jumal on ustav, kes ei luba teid kiusata rohkem, kui te suudate taluda, vaid koos kiusatusega valmistab ka väljapääsu, nii et te suudate taluda.*" (1Kr 10:13)

Kas sina oled tundnud end alaväärsena mõeldes, et "ma pole kindel kas mul on midagi pakkuda"? Steve Carter selgitab, et see tuleb kahtlusest ja usaldamatusest: "*Me kahtleme, kas me kuulsime Tema häält. Asja tuum on selles, et me kardame, et me pole ise piisavad selleks kuulutuseks ja me ei usalda, et Jumal varustab meid siis kui me otsustame riskida.*"

Võta teadmiseks, et Jumal teab kellel on just vaja kuulda seda, mida sina oled õppinud, kogenud või teada saanud Jumala kohta ning usaldades Teda, Ta saadab su teele just need õiged inimesed.

5) Mugavus

"Meie kultuuriruumis kõige suurema tõenäosusega röövib kristlaselt tunnistamise motivatsiooni mugavusfaktor" (McCloskey)

Läänekultuuris võib olla kristlane nii, et sind ei kiusata usu pärast taga ega küsita sinu usu kohta ning kultuurinorm kirjutab ette, et usust väga ei räägita. Inimesed tahavad end tunda mugavalt ja hiilib sisse hedonistlik elufilosoofia - inimese mugavus ja heaolu ülistamine. See on mõtlemine, kus ideaalses elus ei ole ebamugavusi, konflikte ega kannatusi. Selline mõtteviis on absurdne, kuna see sarnaseks inimesega, kes tahab jõusaalis suuri muskleid treenida aga ei ole valmis pingutama, vaeva nägema ega treeninguvalu kogema.

Progress elus nõuab ebamugavust, konflikti ja valu ja seda ka evangelismis. Steve Carter väidab, et "*mugavustsoonis kristlik elu töötab tulla pikk ja igav elu. Tõeline põnevus elus juhtub ebataavalistes olukordades ning iseloom saab ehitatud püüdluste läbi. Meid lükatakse pikali vaid selleks, et me avastaks, milline jõud meis peitub, et taas püsti tõusta.*" "*Mis eristab kristlasi on see, et nad halli massiga kaasa minemise ja valu vältimise asemel hüppavad pea ees valu keskele, meie inimeste elulugudesse. Sest ainult kõigega riskides me avastame Jumala tõelise olemuse.*"

Selline eluhiak on kultuuriliselt täiesti vastuvoolu ujumine ning vajab sügavat sisemist veendumust, sest aja möödudes tuleb mugavustsoon kindlasti tagasi. "*Ainult need, kes on arendanud sügavad piibellikud veendumused evangelismi vajalikkusest, suudavad välja astuda mugavuse kultuurist.*" kinnitab meile McCloskey

6) Ükskõiksus inimeste igaviku ja vajaduste suhtes

Sa võid küsida endalt, kuidas ma saaksin hoolida kõigi abivajajate eest, sest neid on nii palju, ma ju ei suudaks, mul poleks enam oma elu? Kas hoolimine tähendab, et ma kogu aeg ainult seda teengi? Ei, Ema Teresa kirjeldas olukorda briljantselt: "*kui sa ei suuda toita 100 inimest, siis toida ühte.*" Alusta sealt kus sa oled, sea eesmärk osutada halastust ühele-kahele inimesele nädalas, harjutades ennast hoolima, et kaastunde häält eneses võimendada.

7) Vabandused ja müüdid

Eelpoolmainitud piibliõpetaja Tapani Suonto tsitaadist "*Evangeliseerimine on sõbrustamine päästmata inimestega.*" võib jääda mulje, et evangelism ongi sõpruse arendamine või uskmatu inimesega sõbraliku vestluse pidamine. On äärmiselt vajalik arendada sõprussuhteid ja sõbralikke vestlusi, kuid ülikiiiresti võib sisse hiilida mugavuse vaim, mis väldib pinget, hülgamist ja sõpruse rikkumist ning ütleb, et see sõbrustamine ongi evangelism. Mark McCloskey kinnitab meile, et mõtlemine, et "*sõpruse arendamine on evangelism, on tihti vabandus, mis teeb evangelismi nii ebamääraseks, et lõpus miski pole enam evangelism.*"

Võibolla oled tuttav väitega, et "ma ei kuuluta, las mu elu ise kõnele" või "ma ei peaks kuulutama enne, kui mu elu pole midagi kõnekat ette näidanud". See sunnib küsima: "Kelle elu siis on piisavalt hea selleks ülesandeks?" Samuel Shoemaker ütles kunagi tabavalt: "*Ma ei saa oma kuulutust Jeesuse lunastavast surmast, ülestõusmisest, oma usust ja Tema Jumalikkusest rajada oma headusele. Siis oleks rõhuasetus liialt minu peal, ja mitte Tema peal.*" Elu, mis peegeldab Kristust ja kõneleb valjusti on absoluutselt vajalik kõigi kuulutajate jaoks, kuid kui jätta kuulutus selle taha ootama, hoolitseb hingevaenlane kindlasti selle eest, et sul oleks pidevalt kaiked kodarates, mida su uskmatud sõbrad näevad. Kristuse tunnistajad on nagu postiljonid, kelle ülesanne on sõnum ümbrikuga kohale viia, et "Taevaisa hoolib ja omab Kristuse läbi lahendust kõigile tema igatsustele." Postiljon võib olla ükskõik kui trendikas, relevantne, sõbralik, eeskujulik, armastav, kuid uskudes, et ta elu kõneleb küllalt hästi ja jättes kirja saajale edastamata, jääb sellest siiski väheks, et inimene oma lsalt sõnumi kätte saaks. Isegi kõige täiuslikumalt elatud elu mõisteti äärmiselt valesi. Jeesus elas eeskujuna Jumalikkude elu, siiski teda hüljati ja surmati tema enda rahva poolt.

8) Häbened Kristust

Olles värske kristlane juba mõned aastad, liikusin kodu ja töö vahet palju liinibussiga. See oli hea aeg, kus lugeda piiblit, kuid peagi avastasin, et häbenen piiblit lugeda kui mu kõrval keegi istub ning eelistasin üksikut istekohta. Mu sees oli hääl, mis püüdis oletada teiste inimeste mõtteid kui näevad, et ma loen Jumala Sõna: "Piiblit lugev inimene, tunnen ebamugavalt tema kõrval, äkki see on mingi usuhull ja hakkab mind veel pöörama." Siis oletasin veel midagi sellist: "Ehh, see loeb piiblit, on alles kergeusklik uskudes seda muinasjuttu, lugegu midagi ratsionaalsemat ja tõsiseltvõetavat." Need olid minu reaalsed hirmud, mida kartsin, et inimesed minu kohta mõtleavad ning mõned korrad isegi vältisin piibli välja võtmist, kuna häbenesin Kristust, keda olin otsustanud järgima hakata. Pööre tuli aga kui veendusin, mida Jeesus selle kohta ütleb Matteuse evangeeliumis: Mitmeid

aastaid noore usklikuna maadlesin mõtetega, et äkki Kristus ongi kergeusklikele lohutusvahend ja kas see kõik on ikka tõsi, millesse ma usun või on see üks narrus. Kõik mu mõtted peegeldusid mu arglikes tegudes, mis tasapisi hakkasid muutuma tugevamateks veendumusteks. Minus said aja jooksul kindlaks järgmised arusaamad:

1) Ristiusk on reaalne, sest ma olen isiklikult kogenud reaalse Jumala reaalselt kätt oma elus läbi reaalsete palvevastuste.

2) Evangeelium on lihtne, kuid tohutu võimas. Lihtsus ei tähenda, et piiblitõde oleks kergeusklikele hullutamiseks, vaid et kõik võiksid seda mõista ja vastu võtta - nii nutikad kui ka lihtsameelsed, elukogenud kui ka kogenematud, nii ekstravertsed kui ka introvertsed.

Sellised veendumused kasvasid minus julgust mitte häbeneneda, sest hakkasin tundma uhkust selle usumüsteeriumi üle, mida olin enda südames kandma hakanud. Peagi hakkasin õppima, kuidas julgelt, veendunult ja häbivabalt seda sõnumit edasi anda nii palju kui võimalik nagu seda tegi meie eeskuju Apostel Paulus: *"Sest ma ei häbene evangeeliumi, see on ju Jumala vägi päästeks igaühele, kes usub, juudile esmalt ja siis kreeklasele."* (Roomlastele 1:16)

9) Hirm

Hirmutunne on reaalne ja see väljendub üldiselt erinevalt - kartus läbi kukkuda, kartus endaga mitte rahule jääda, kartus, mida inimene minust arvab ja kartus peletada inimest hoopis Kristusest kaugemale. Kui iganes reaalne see hirm ka ei oleks, ei oma ta siiski reaalselt füüsilist väge takistama välja astuda ja kuulutada. Hirm on nagu lõvi puuris - ta võib sind hirmutada tegevusetuks, kuid ta jääb siiski puuri ja on sulle ohutu.

"Jumal ei ole meile ju andnud arguse vaimu, vaid väe ja armastuse ja mõistlikkuse vaimu." (2Tim 1:7)

Hirmu ületamine algas teadmise, et vaatamata kartusele, oman siiski vabadust, et keerata lõvile selg ja hakata tegutsema - peale esimest välja astumist saab hirmulõvist armetu kassipoeg ning minu sees arglikust kutsikast kartmatu bulldog. Annan sulle praktilisi näpunäited, kuidas ületada hirme raamatu peatükis "Iseenda ületamine".

10) Negatiivsed kogemused

Halvad kogemused nagu läbikukkumised, käsumeelsus, süüdistused, solvavad laused või valed põhjustavad ohvri mentaliteedi inimesse - vaene mina, olen ikka tobu küll, nüüd ma pean kannatama kõige selle all, sest olen selle ära teeninud.

Steve Backlund ütleb, et ohvrimentaliteet on kujunenud uskumus, mida on võimalik muuta. *"Võimestatud inimesed ületavad ohvri mentaliteedi, ning avastavad, et hoolimata võimetusest muuta oma minevikku, saame luua uusi järeldusi kogetu suhtes"*

HIRMUDE ÜLETAMINE

SISSEJUHATUS

"Inimeste kartmine paneb püünise, aga kes loodab Issanda peale, on kaitstud." (Õp29:25) Püüdes praktiseerida piibelleiliku elustiili, jookseb iga usklik vastu "inimeste kartuse" seinale. Sellest on saanud üks suurim püünis kaasaegse ühiskonna kristlaste jaoks. Kui tihti on nii, et tundes ebamugavust tahame ära joosta, mitte loota Issandale vaid oma kiiretele jalgadele. Kuid just need *"raskeimad asjad, millest me läbi lähme toodavad suurima hulga vilja meie elus"* (Joyce Meyer) ning me kasvame ainult siis tugevamaks kui me ületame midagi endast suuremat. Selles alapeatükis vaatleme samme, mis aitavad sul oma hirmudest ja inimeste kartusest üle saada.

Hirmudega võitlemine on olnud tegelikult kogu minu kristlaseks olemise ajal üks suur võitlus. Iga kord kui ma palun ja igatsen olukordi, kus välja astuda, inimesi kõnetada, neile Jeesusest rääkida või nende eest palvetada, siis mind halvab hirm.

Ja see ei ole midagi, mida Jumal meile proovikiviks annab - Ei see on saatana relv meid takistada. Hirm on saatana vale meile, mitte usaldada Jeesust. Ja see on kõige esimene asi, millest me peame aru saama - et kust see hirm tuleb.

KUST TULEB HIRM?

1. USKMATUS

Kui mu abikaasa luges ette ühe kirjakohta ilmutuse raamatust, siis see šokeeris mind. *"Aga argade ja uskmataute ja jäledate ja mõrtsukate ja hoorajate ja nõidade ja ebajumalateenijate ja kõigi valetajate osa on tule ja väävlige põlevas järves, see on teine surm."* (Ilm 21:8) Paned sa tähele, et esimene sõna sellest nimistust on "arad". See on kreeka keelne sõna "deilois", mis tähendab "arad ja uskmatud", mis seob arguse uskmatusse. See näitab, et argus tuleneb sellest, et sa ei usu, et sa õnnestud või ei usu, et Jumal aitab sind või ei usu, et Jumal kõnetas sind. Kuid, kuidas siis murda inimeste kartuse needust?

2. KEDA KARDAD ROHKEM

Keda me kardame rohkem, kas inimesi või Jumalat. See väljendub selles, kelle kiitust me otsime rohkem, kas inimeste kiitust või Jumala kiitust. Tõde on see, et see keda kardame rohkem, teda me teenime ja ta on meie jumalaks. Kas sa tahad teha inimestest oma Jumala, kummardada nende ees, mina küll mitte. Inimene on loodud kummardama Jumalat ja ainult teda, ei ühtegi inimest ega ingleid. Mida enam sa kardad inimesi, seda suuremasse püünisesse sa satud, seda enam sa püüad nende meele järgi olla, et mitte neid tülitada, pahandada ega segada. *"Inimeste kartmine paneb püünise, aga kes loodab Issanda peale, on kaitstud."* (Õp 29:25). Ainuke viis sellest välja tulla on hakata kartma Jumalat rohkem, tehes mis on Talle meelepärane - rääkida inimestele Jeesusest.

3. JUMALA ARMASTUS MINU VASTU

Mind motiveeris väga, mida Ben Fitzgerald kord ütles: *"Miks ma peaks kellegi võõra 10 sek pikkused mõtted minu kohta kõrgemaks tõstma Jumala miljarditest mõtetest minu kohta. Ära karda inimesi, karda Issandat"*

Ükski inimene ei armasta ja hinda mind nii palju, kui seda teeb Jumal, miks ma siis hindan inimeste arvamusi kõrgemalt kui Jumala arvamusi minu kohta. Jeesus juhendas oma jüngreid väärtustama, mida Jumal nende kohta mõtleb. *"Ja ärge kartke neid, kes ihu tapavad, hinge ei suuda aga tappa, pigem kartke teda, kes võib nii hinge kui ihu põrgus hukata! 29 Eks kaks varblast müüda veeringu eest? Ja ometi ükski neist ei lange maha ilma teie Isa teadmata. 30 Aga teie juuksekarvadki on kõik ära loetud. 31 Ärge siis kartke! Teie olete enam väärt kui palju varblasi."* (Mt 10:28-31). Isiklik ilmutus Jumala põhjalikust armastusest kristlase suhtes paneb teda tegutsema lapsemeelses julguses. Kui kuulutaja õpib üle saama inimeste kriitikast, muutub ta kuulikindlaks.

4. ARMASTUS AJAB KARTUSE VÄLJA

"Armastuses ei ole kartust, vaid täiuslik armastus ajab kartuse välja, sest kartuses on karistus, aga kartja ei ole saanud täiuslikuks armastuses." (1Jh 4:18)

Kui oled täidetud Jumala armastusega, siis tekib huvitav tunne nagu muutuks ükskõikseks ümbritseva ohu suhtes. Justkui oleks silmaklapid peas ja fookus ainult jõuda inimese südameni. See on minu puhul tihti seotud sellega kui palju ma olen sel päeval palvetanud.

KUIDAS ÜLETADA HIRMU?

1. ASTU HIRMULE VASTU

Ja ma tahan teile lugeda *Js 41:10*...Jumal ütleb siin kirjakohas põhimõtteliselt ära kõik, et ära vaata inimeste peale, ära vaata enda ümber vaid vaata mind, usalda mind, mina annan sulle sõnad, mina teen sind tuevaks. Aamen.

Ja mina usun, et üks parimaid relvi hirmu vastu on astuda selle vastu. Ja siinkohal ma tahaksin teile jagada ühe isikliku loo, mis on olnud minu selline hirmude ületamise vundament. Alati kui ma mõtlen selle loo peale, siis juba see annab mulle julgust juurde.

Ja pärast seda on neid olukordi olnud veel aga ma olen näinud, et kui Jumal kõnetab kui PV annab märku, et mine, palveta, tunnista, siis ma ei ole üksi selles, Jumal loob soosiva olukorra.

Rm 8.28 ütleb, et kes jumalat armastavad, laseb Jumal kõik tulla heaks. Kui meie armastame Jumalat ja astume usus välja, siis tema pöörab selle olukorra heaks, tema juhib seda. Ole julge.

Niiet kui vastata küsimusele, et kuidas võidelda hirmudega? Siis seisa neile vastu. Kui sa alistud hirmule ei saa sa kunagi neist jagu. Ja teine parim relv on deklareerida Jumala SÕNA.

2. SÕNA DEKLAREERIMINE

Deklareerimine on Jumala Sõna välja rääkimine oma elu üle, et need töötused saaksid nähtavaks meie eludes. See on justkui palve, et see sõna reaalsus rakenduks su ellu ning usk, et see ka töötab.

"Kõike, mida te iganes palves endale palute - usku, et te olete saanud, ja see saabki teile!" (Mk 11:24)

Deklareerimine on Mk 11:24 kirjakoha teine osa, kus inimene võtab usus selle vastu, mida ta on palunud. Ilma usus vastu võtmiseta ongi meie palved poolikud. Ma võin paluda, et "Jumal anna mulle julgust," kuid kui ma ei deklareeri, et "Jumal ma tänan et ma olen julge ja ei karda" siis jääb see palve usus vastu võtmata.

3. ALUSTA SEALT KUS SA OLED

Sa tõenäoliselt oled mõelnud aegajalt mõnes olukorras, et mina küll ei julge sellele inimesele tunnistada, aga see teine inimene minu kogudusest küll julgeks. Nii mõtlesin ka mina aastaid, et bussis mina küll kunagi ei kuuluta, see peab keegi teine inimene olema. Võttes liiga suure tüki ette, võib see kuulutajat ehmata üldse eemale tunnistamise tööst. Mulle meenub Joosep tootsi lause "Kevade" katkendist: "kui ma tervet rehendusülesannet ei jõua teha, siis teen pool". Iga inimene on motiveeritud ette võtma jõukohase väljakutse, aga läheb lukku kui ülesanne on liialt suur. Taavet ei astunud võitlusse Koljatiga tühja koha pealt, vaid ta oli ennegi endast tugevamaid alistanud, kui ta kaitstes oma lambakarja ja tappis karu ja lõvi. *"Küllap Issand, kes mind on päästnud lõvi ja karu küüsisest, päästab mind ka selle vilisti käest"* (1Sm 17:37). Niisiis enne kui sa hakkad ületama suuri hirme (Koljateid), identifitseeri oma elus need väiksemad hirmud (karud ja lõvid), keda enne ületada. Mis on sinu järgmine jõukohane samm, millega saaksid oma hirmu ületada? Me kõik peame hirme ületama, olenemata isiksusetüübist ja julguse tasemest, sest argus on vaim ja seda vaimu ei saa kummardada. *"Jumal ei ole meile ju andnud arguse vaimu, vaid väe ja armastuse ja mõistlikkuse vaimu."* (2Tim 1:7). Mis on sinu elus see hirmutav olukord, mille ees sa täna otsustad, et selle hirmu ees ma enam ei kummardu?

4. HARJUTA HIRMU ÜLETAMIST PIDEVALT

Hirmu ületamist peab harjutama pidevalt, sest see ei tule iseenesest. Tee sellest oma ellu harjumus ja igapäevane distsipliin. Üks viis on teadlikult planeerida oma päevakavva ebamugavaid ülesandeid. *"Igaüks peaks päeva jooksul tegema vähemalt 2-te asja, mida ta kardab või vihkab, lihtsalt praktiseerimise pärast."*

Hirmu ületamisega sa treenid julguse muskli, mis aitab sind kõigis muudes eluvaldkondades samuti. Lõppeks see muudab sind julgeks inimeseks nii, et kogu su olemus on teistsugune.

Teine viis hirmu ületamist harjutada on seada päeva prioriteedid nii, et sa teed vajalikud asjad enne kui meeldivad tegevused. *"Tee enne asju mis sa peaksid tegema, siis tee asju, mida sa tahad teha."* Sinu päevas,

tööülesannetes või pere keskel on kindlasti vajalikke ülesandeid, mida tahaksid jätta tahaplaanile ja asuda meeldivate tegevuste kallale - võta ebameeldivad tegevused enne ette, sellega harjutad ebamugavuse ületamist. Oma introverdist loomuse tõttu on minu lemmiktegevused arvuti taga, kuid pingutust nõudvad tegevused inimestega sutlemised. Kõige raskemad ülesanded minu jaoks on konfronteerivad vastanduvad vestlused ning püüan nende eest mitte põgeneda, sest tean, et *"iga kord kui sa põgened hirmu vangist, siis sa kasvad tugevamaks"*. Selline järjepidev hirmu ületamise harjutamine kasvatab minust ja sinust julge evangelisti.